

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-10-06
Besvaras senast
2020-10-14 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2020/21:165 Uttalanden från palestinska företrädare angående fredsavtal

Jag har tidigare ställt frågor (2020/21:43 och 2020/21:59) till utrikesministern angående de historiska fredsavtalen mellan Israel och Förenade Arabemiraten respektive Bahrain.

I mina frågor påpekar jag att den palestinska ledningen fördömer fredsavtalen. Den svenska regeringens samarbetspartner, den palestinska myndigheten, och andra palestinska organisationer har blivit upprörda över att fred och stabilitet nu håller på att etablera sig. För dem är det uppenbarligen viktigt att bibehålla konflikten eftersom den genererar stora ekonomiska belopp i form av bistånd från bland annat Sverige och politiskt stöd från bland annat den svenska regeringen.

Palestiniernas president Mahmud Abbas, som Socialdemokraterna brukar bjuda in till sin partikongress, och hans talespersoner har beskrivit avtalen som såväl ett svek som ett knivhugg i ryggen, och i samma stund som fredsavtalet undertecknades i Washington avfyrades två raketer från Gaza mot Israel. Hamas utlyste vredens dag och uppmanade folk i Gaza att protestera.

Från svenskt regeringshåll är kritiken mot palestiniernas agerande tyst, men tystnaden är samtidigt väl talande. I stället har utrikesministern i en kort kommentar sagt följande:

”Vi hoppas att överenskommelsen mellan Israel och UAE respektive mellan Israel och Bahrain kan bidra till en öppning för förhandlingar mellan Israel och Palestina. Det enda långsiktigt hållbara alternativet för fred och mellan Israel och Palestina är ett slut på ockupationen och en lösning med två stater i fred och säkerhet, förankrad i folkrätten och framförhandlad mellan parterna.”

I stället för att rikta kritik mot sina palestinska vänners agerande och ovilja till fred och stabilitet riktar hon alltså åter fokus på Israels ockupation. Det är synnerligen anmärkningsvärt, om än inte förvånande, men det bidrar ju på intet sätt till att försöka reparera de redan av den svenska regeringen skadade diplomatiska förhållandena med den enda demokratiska staten i sitt område, Israel. Tvärtom.

Frågorna jag ställde var om ministern avsåg att kritisera sin palestinska samarbetspartners uttalanden och fördömande, och om inte, varför?

Jag noterar att utrikesministern väljer att inte besvara mina frågor över huvud taget. I stället skriver hon:

”Dialog i regionen är viktigt för att uppnå långvarig, hållbar fred och stabilitet. Sverige, liksom ett enigt EU, ser självklart positivt på att länder i Mellanöstern normaliserar sina relationer.

Israels löfte att suspendera en annektering av delar av Västbanken är en väsentlig del i överenskommelsen med Förenade arabemiraten. Annekteringsplanerna bör dras tillbaka permanent då en annektering vore ett allvarligt brott mot internationell rätt och ett konkret hot mot tvåstatslösningen i konflikten mellan Israel och Palestina. Detta har även EU:s höga representant för utrikes frågor Josep Borrell varit tydlig med.

EU:s, inklusive Sveriges, budskap till både Israel och Palestina är att vägen framåt är återupptagna och meningsfulla fredsförhandlingar som leder till ett slut på ockupationen och en lösning med två stater i fred och säkerhet baserat på folkrätten.”

Det finns alltså inte tillstymmelse till kritik mot ministrarnas palestinska samarbetspartner, som fördömer fredsavtalen och kallar dem svek och knivhugg i ryggen. I stället riktas åter fokus mot Israels förestående agerande.

Detta är ytterst anmärkningsvärt men väl talande för Sveriges regering och dess relationer till sina samarbetspartner ute i världen. Det borde väcka många tankar vilka regeringen väljer att ta parti för och vägra kritisera.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Varför vägrar ministern att kritisera de palestinska företrädarnas uttalanden?

.....

Björn Söder (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders